

MICHANICE Z CESTY.

Píše J. K. S.

Jest to vskutku zvláštní, že kdykoli můj přítel Lojza Kerbel, Schlitzy sládek, nekam se vydá beze mne, vždy se mu něco nemilého přihodí. Lojza je milovník divadla, sám si rád někdy zahráje a hraje-li se tudíž někde nějaký kus, nedá na vzdálenost, nechtěje cesty ani peněz, jen když se pěkně hraje. Tak před nedávnem dostal pozvání z Plattsmouth na divadlo. Jen přijel! Píše mu přítel, to se pobavíš, hraje se znamenitý kus. Nevím, co se hrálo, člověk nemůže všechno stále pamatovat, vždyť jsem tam ani nebyl, ale bylo prý to pěkné a Lojzovi se to líbilo.

Tak tomu bylo i tentokrát. Po rodině a švagr Ed. Pivoňka jel s ním, vždyť s Fordkou se mohou vrátit ještě tu samou noc, tak proč by nešli. Po divadle se ještě občerství na cestu a netrvá-li to občerstvení moc dlouho, do jedné s půlnocí jsou doma.

Tak tomu bylo i tentokrát. Po divadle se u báru ještě trochu tak kritizovalo, chválilo a občerstvovalo a když už byla hodina duše — loučilo se na opětné brzké shledání a šlo se k Fordce. Ale co to? Přece jsem tu měl z brusnový gumový ráf v zásobě a ten je prý, povídá Lojza. Zajisté, že nějaký přítel máj se ho vypůjčil. A nechal ti ten přítel svou adresu, aby mu mohl psát. Táž se švagr Eda. Adresu? To je nápad! Adresu jestli prý máš tam nechal! Když se někdo vypůjčí za patnáct dolarů nový gumový ráf, nechá tam svou adresu! K smíchu, švagrčku! Ten, až přistě pojedeme do Plattsmouth na divadlo, přiváží ten usmýkaný už ráf a bude si ho chtít vyměnit za nový; jen bych si ale prý při té operaci ho zastihnout, ten by vícekrát za pět prstů nové gumové ráfy nekupoval. A ten týden "Schlitzy in brown bottles" prý stoupí v ceně.

A když jsem již tak v tom divadle, tu si připomínám, jak já jsem šel jednou do divadla v Gregory v So. Dak. Gumový ráf mně tam asi žádný si nevypůjčil, vždyť já žádné Fordky ani nemám, ale můj přítel Lojza byl tehdy též přítomen té legraci a proto ji s vámi sdělím.

Byl jsem v Gregory za obchodem a slyším, že ten večer se má hrát v Gregory české divadlo. Tou dobou usazovalo se již valně Čechů v okolí Gregory, měli zde již český spolek a proč by se tudíž nehrálo? Bylo to jejich první divadlo tam pořádáné. Krajane se sjeli z vůkolí, přijeli i od Fairfax, z Butte a až i od Spencer. Ze Spencer tu byli Lojza Kerbel — tehdy ovšem sládkem ještě nebyl — jeho bratr Lambert a Fred a Václav Sedláčkově.

Šel jsem též. Přijdu ku kase kupovat lístek do divadla. Krajane, který lístky prodával u kasy, nemohl jaksi rozumět, co si vlastně přeji, ač jsem o lístek požádal česky. Zkouším to tudíž znovu a opět česky, ale s tím svým výsledkem. Snad ten venkovan u kasy není ani Čech, pomyslí si, čeho snad já se mu nezdám být Čechem.

Ptám se tudíž: Což nejste Čech? A ano, ano! A co si přejete? Po třetí již se hlásím o lístek do divadla. Tyketu chcete? Ano, tyketu tedy, když to tak nazýváte, a co stojí? — Jeden dolar! — Jeden dolar? Divím se. — Ano, jeden dolar, odpovídá strýček u kasy.

A což zde dáváte Mošnu, že jest to tak drahé?, znovu se ptám. — Ó, ne, ale ušli jsme tu mošnu také, ale ona se nám ztratila. — Já myslím, že padla v tu chvíli. Mě-li tam také mošnu, nějakou platěnou snad — a ona se jim ztratila!

Zaplatil jsem a šel jsem do vnitř. Lojza, když jsem mu svou skůnku u kasy vyprávěl, se mohl ukukat smíchy.

Jednoukrát jel náš sládek od Schlitze do Odell navštívit p. Jos. Bureše. Zaslal tam toho božího moka celé železniční nákladu a proto myslí Josefa jednou za čas také navštívit. Tehdy nejel s Fordkou, jím vlakem. Chvilí si pobyl, porozprávěl, nějaká se při tom též vyřádila a když jest to dobrý zážitek, jako jest u Jos. Bureše, to se to povídá.

Když pak byl čas k vlaku, natáhne náš Lojza ty své jednatky k nádraží. A hrome, on to je freight (nakladnímu vlaku zkrac-

eně říkáme freight), bručí si Lojza, a k tomu as na míli dlouhý, to přece nebudu šlapat bláto na celou míli. Býval jsem také někdy topičem na B. & M. a proto už vím, jak se to skláče na káry. Tak tedy — hopla, Lojzo, ať jim ukážeš, že's ještě chlapík, že dovedeš ještě po karáčích tančit, jak na obřtíku.

Na káru se Lojza šťastně dostal, ale s tím tančením to jaksi blbě dopadalo. Mezi Odell a Wymore se trať krouží jako had a že pak freighty nejezdí tak pomaloučku, jak jezdily, když Lojza ještě toho železného oře krmil před léty, brzy k svému sdělení seznal.

Ne, už to nemohl přestát, hlava mu šla kolem, nohy se pod ním počaly třásti a vlak čím dál, tím pruději uhání. Co teď? Dolů na kolena, dolů na břicho.

Natažený jako struna na svrčku káry drží se rukama jak klíště a nářká si: Lojzo, co's to jen vyvedl za hloupost opět? Lojzo, ty's hlupák, takovému nebezpečí se vydávat v šane, nejenom že to není mužné, ale tím méně jest to zdravé. O bože, bože, přísahám Ti, jak tu ležím na břiše, dopomůžeš-li mně, bych se dostal do Wymore zdravý a beze vší pohromy, do nejděší smrti více na káry nepolezu!

Ve Wymore museli Lojzovi dávat celou noc studené osušky na hlavu. Mně se s tím Lojza nikdy nepochlubil, to jsem se dozvěděl až ve Wymore.

Ono se to zrovna nesluší, zvláště ne pro obědnoho cestujícího, skákat na káry, ale když to přijde někdy do tuhého a člověk si neví rady, pomáhá si pak jak může, jen aby se dostal z města a dál. V tom ohledu ale náš sládek pan Matěj Bečka, jinak také M. F. Tetiva zvaný, si umí lépe pomoci. Jedenkrát jel po slavné M. & Pac. dráze do Verdon.

Má tam dobrého kostýmra a "Old Age" tam jde jako na dráčku. Matěj pospíchal s obědem, chtěl chytit na poledne jedinou osobní vlak, ale jedva byl s polovicí hotov, vlak se přihnal, zastavil minutu a již uháněl dále. Co teď? Nie si z toho nedělej, Matěj, povídá Randolf, jeho kostýmra; jede skrz nákladní vlak, s tím se svezete do Falls City.

Objednávka už byla v kapse a že byla pěkná, povídá Matěj: Tak nám to ještě jednou nasypte, ať se mají hoši dobře. "Old Age" zatím začínalo pod čepicí hřátí. Po chvíli povídá Mr. Randolf: Matěj, mně se zdá, že freight vyjíždí z nádraží. Ale chytneš ho dobře, jen si tuto namíř tou ulicí dolů, ale pospěš si.

Matěj vezme tašku a uhání to dolů ulicí a nedbá nic na bláto, jen ten freight má na mysli, aby mu neujel. Konečně ho dobehne, ale kabus je ještě hodně daleko vzadu a freight to uhání z města pryč. Vidí otevřenou káru, nerozmyslí se, hodí tam napřed tašku, vyhoupne se za ní a pochválí si: Nu, vidíš, Matěj, je to přece k něčemu dobré že's býval také někdy sokolem.

K čertu, ale v tom palácovém vozu pro prasata přece nesmím usednout, všelijaká cháska si tu často hová i kdo mi může za to ručit, že tu nenechají něco drobných. Hajda na nohy, do Falls City se to vydrží stát. Hříbe však bylo, když freight zastavil u stanice ve Falls City. Kolem do kola tratě plno vody, co teď? Přece se nenechám zavést do Kansas, nářká si Matěj. Nezbyvá tudíž nic jiného, nežli do toho.

Hopla už byl náš pan sládek po kolena ve vodě. Bože, to byla lázeň a kdyby to bylo alespoň "Old Age", ale mít plně boty vody pro kousek svezení se v prasečím palácovém voze s ti chlapi od železnic mně to asi nenechají natropit. Ne, ne, vícekrát, co živ budu, do káry nepolezu.

Prodávát "Old Age" není věchno, co Franta Tetiva umí. — Matěj už mu říkat nebudu, nelíbí se mi zrovna to jméno — a proto od nynějška to bude Franta Bečka—Tetiva. Franta jest znamenitým kucharou a za letů do by, když panstvo Jettrova pivovaru si vyrazil na venek na chytání ryb, Franta jede sebou jako vrchní kuchař. Žádný nedovede připravit "Mulligan" tak, jako Franta Bečka a právě pro to své umění byl již několikrát vymaněnou prezidentem společnosti. Jedenkrát při podobné výpravě na reze Platte u Louisville, právě když naše společnost se vracela s dobrým lovem a notně již vyhlá-

dovělá, viděli Frantu skloněného nad "Mulliganem" a jako by mouchy odháněl.

Frank, už máš "Mulligan" připraven, máme strašný hlad, podívej se, co jsme nachytali ryb! — Franta udělal posunek, jako by slyšel, ale nedbal, spíše nemohl. Hlava se mu kláče se strany na stranu, mručel nesrozumitelná slova. — Pro živý svět! Frantu přichlo slunce! — povídá pan starý z pivovaru. Mně se zdá, že máš pravdu, přisvědčuje pan předseda pivovaru, soudce, který jsme ráno přehli, než jsme odešli k řece, je prázdný — a jiný — se při tom naplnil. Vzali Frantu, posadili do jeho Fordky a tam prý — si odpočine ve stínu před zářem palácového slunce.

Frantík se za chvíli probudil, právě se mu zdálo, že mu někdo krade dvě husy, které před chvílí od farmáře koupil a ve své Fordce ukryl. Podívá se do bedny, husy tam byly, ohlédne se ku táboru a vidí, jak panstvo si hová po obědě. Po tichu spustí Fordku, houpe se do ní a — fruk, už je pryč. Pro živý svět, pane starý, rychle za ním, chlap je přehnut sluncem, jede jako divý, převrhne, rozbije káru, zabije sám sebe a k tomu jak to vypadá: bez čepice, rukávy vyhrnuté, umoučený jak mouchením, tak nsmj do města — rychle za ním!

Franta zatím pádí 40 mil za hodinu — ohlédne se a vidí — jinou káru za sebou. Ach tak, vy jedete pro mé husy — povídá si pan Frank — ne, ne, ty nedostanete přídu páry a sype to 50 mil za hodinu. Ujel panu starému a tak šťastně husy dostal pod střechu.

Doma však uzamknuto — nic nevdá, každý rádný hospodář noší u sebe klíč, Frantík otevře dveře a husy se dají do sklepa. — Stěš, že stará není doma, že mi v takovém stavu alespoň neuvídí. Umýje se, dá se do puce, a dělá horkou vodu, zabije husy, o paří je, dá je k ledu a nyní ať stará přijde! Řeknu jí, že po ve líčkě námaze chytání ryb jsem po třeboval odpocínku a proto že jsem si tuto na pohovec trochu schrupnul.

Zatím ale v pivovare se kula zrada. Pan předseda společnosti a pan starý s panem pokladníkem strkali hlavy donohmady, ty husy se musly dostat ať se děje co děje. Na druhý den povolán šerif z okresu Sarpy a když byl náležitě zasvěcen a poučen, co má dělati, pádí rychle k obydlí pana M. F. T. — Klepáno na dveře, pí M. F. T. jde ku dveřím a p. šerif se táže: Bydlí zde p. M. F. T.? — Ano. — Moje jméno jest Mr. Chase, šerif okresu Sarpy, mám zde zatýkač pro p. M. F. T. věra ukradl u Louisville jednomu farmáři dvě husy.

Můj muž ale není doma. — Nie nevdá, máte zde ty husy? — Ano, mám. Ale nemám práva je žádnému vydat. Ani na zatýkač ne — ani na zatýkač. A poznal byste je, pane šerife? — Ó, velmi dobře, byly mně dobře popsány! — Dobrá, tedy vám je ukážu, ale dříve, jak pak měly perť? — Nu, počkejte, podívám se — oh, ano — měly popelavé perť, promíchané s bílým. — A tyhle mají? Ano, ty už nemají žádné — ale, nie, žádné ne. Pane šerife, tamhle jsou dvě, můj muž pracuje poetivě, prodává tak zvaný "Old Age" a proto nemusi a nekrade husy žádnému a zdali se vám nějaké ztratily, jděte si je hledat nekam jinam.

A pan šerif odešel s nepořízenou. U Del Greena v hostině nabízelo černochovi \$10.00, aby šel husy ukradnouti, ale kde pak, když šerif nie nepořídi, kam pak by se černocho hrabal! Ostatně Franta husy poetivě zaplatil a proč by si je tudíž nechal ukradnout, by se mu za to ještě vysmáli? Ani ho nemapadlo! On se nyní může smát jiným.

Apropos: Schováváte si nové buřfalo pětáčky? Lojza už jich má asi tisíce, tuhle mně onduro povídal, a já bez mála tolik. A budou prý mít cenu, povídá Lojza a proto kde jaký spáří, už ho nasol. A budejť by neměly cenu. Uncle Sam jich tento rok nechal vzít asi za deset milionů, každý je schovává, tak proč by neměly cenu? —

(Pokračování.)

— Při svých objednávkách požadujte laskavě, že jste četli ouso časopisu v našem listě.

Od našich přátel

MOORE, OKLA., 19. pros. 1915.

Čtená redakce "Pokroku"! Předně přijmete ode mne srdečný pozdrav, jakož i všichni čtenáři tohoto časopisu, jimž musím sdělit, jak zde pokračujeme. Od jara totiž hned v březnu, dostali jsme zde velké lijáky. V tom čase se zde sází korna, tak že, která byla již zasázena, byla pod vodou a panovaly obavy, že se vymocí; však i zimní pšenici přilíšně mokrsko škodilo. Kdo neměl zasety oves, tak jej musel sít až ku konci března. Jinak vše krásně rostlo; sena jsme měli hojnost a vojtěšku jsme sekali pětkrát, ačkoliv s druhé seče se toho mnoho nedostalo, neboť bylo zase přílišně mokrsko a nemohla se usušit. S obilím to bylo to samé. Žně nastávají zde začátkem června; pšenice i ovy byly krásné a každý se těšil, jak si zaseká. Však zase nám skaplo a jen pouze jeden den se to pěkně sekalo, neboť dořana přišel déšť a vítr, tak že všude k zemi kleslo, čímž jsme jednu třetinu úrody ztratili hned v červnu. Zde se mlátí obyčejně v červnu a ku konci července bývá zmláceno. Letos však jsme teprve ku konci srpna domláceli a to ještě dosti mizerně, neb veškeré obilí bylo v hromádkách vzrostlé a následkem toho farmer za to nyní mnoho nedostane. Korny jsou pěkné a jdou 40 až 50 bušů po akru a také je za ni dobrá cena, totiž 57c za buš. Pšenice sypaly "ozdřině, od 10 do 30 bušů po akru a jak je kdo mou. — Ovy to bylo to samé a sypaly od 5 do 60 bušů po akru. Mám aliatíci stroj a tak mohu vědět, jak o sypalo a jaká to byla práce při om mlácení. — Ceti jsem dopis v Štorka, Madison, Neb., v kterém dělal, že bude vdovcem. Pane štorku, víte, co uděláte, aby vám zbyla dlouhá chvíle? Píšte mi to jednoho dva sloupec zpráv do "Pokroku" a jistě, že se vám potom nebude stýskat. Ještě jednou dravím všechny čtenáře a přeji jim veselé vánoce a vydavatelství přeji hojně nových předplatitelů na "Denní a Nedělní Pokrok". V áctě Krank Kysela.

Čtený příteli! Ohledně vašeho "kopispu buďte bez starosti a přejete-li si, aby "Pokrok" byl bohatý na dopisy, tak jen sám hojně a často dopisujte. Předplatné na "Denní a Nedělní Pokrok" obnáší poštou \$4.50 ročně. Předplatné u samotný "Denní Pokrok" obnáší \$3.50 ročně.

POCAHONTAS, IA., 20. prosince 1915. — Čtená redakce "Pokroku." Laskavě uveřejněte těchto několik řádků z našeho Pocahontas okresu. V "Pokroku" dopisů bývá dost a stále odevšad, avšak ani jediný ze zdejší krajiny. Pro te chápou se toho nyní sám a možná, že tím dodám kuráže ostatním zdejším čtenářům "Pokroku". — Počasí máme zde obstožné, asi jako v údule jinde. Přítomně nám napadl snůh a při tom dosti mizerne. V minulém týdnu zde vykouplili dva debří Češi, pp. Wm. Posekaný a Vojt. Šimon, lékárnou od jistého třčana. Oba krajané mají diplom a jsou dobře v oboru lékárníckém vyškoleni a jistě, že setkají se s lobrym úspěchem. Krajane Václ. Šnyek zase zde vlastní polovinu obchodu šarstvem. Také Frank a Joba Šocharově mají dobrý obchod, neboť prodají každou farmu, již dostanou do prodeje. — Frank Hroněk zase vám ukáže velmi pěkné obrázky. Nemě tedy v Pocahontas o české obchody nouze, neboť mají zde i českého ševce, to jest mame Jana Dočekala.

BEEMER, NEB. — Na farmě, dne 20. prosince 1915. — Čtená redakce Pokroku! Příložený naleznete obnos \$1.50 jako do a předplatné na "Pokrok" a zároveň díky za poshování. — Za první můžete poslat pár rukavice, košič a huňatou čepici a k tomu pár dobrých teplých bot; to mně prozatím postačí. Zůstávám vás, Frank Kafka.

Čtený příteli, díky za obnovení předplatného. S radostí bychom přáli vašemu vyhovlí, ješto ale opomenul jste přiložit "neplatný" doplatek na vyjmevované premie, které na seznamu nemáme, nemůžeme tudíž ikromně vaše tužby splnit. Humorů máte dosti, pásemu jte dobrým, tak byste mohli nastříti nějaký dopis napsat a k otistění nám zaslat. Vydávame "Denní a Nedělní Pokrok", protož zprávy vaše byly by vítané. Veselé vánoce a šťastný nový rok vám vám přeje — Red.

Krásná žena! Abyste byly obdivovány, musíte mít krásné kadeře. Pomáda na vlasy cena 50c a \$1.00. Mást na kožní vyrážky! Trpíte svěděním, když všichni říkají chřipka. Vyráběna z čistých složek kůže a kůže. — Cena 50c a \$1.00. Revmatismus! Trpíte touto nemocí? Pálí vás, píle žijte! — Cena 50c a \$1.00. Čistá krev! Kůže — Tělo a kůže. Reprezentují krev čistit na se. — Cena 50c a \$1.00. Vrátní pokoj 1-19-3 Mrs. Frances Otoupalík Med. Co. DAVID CITY, NEB.

Lee-Glass-Andresen Hardware Co. PRODÁVÁ VE VELKÉM Uažené, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostatní drát, hřebíky, nožičkářské zboží, blyčky, střešní zbraň, náboje a sportovní zboží všeho druhu. 9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.

FRANK YUN vlastní čistě a hojně zásobený řeznický a uzenářský obchod V ČÍSLE 2206 JIŽ. 10., OMAHA. Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské téží se té nejlepší jakosti. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 3422.

FARMY Vzdělané farmy v českých osadách; dobrá úrodná půda. Pozemky tyto pácí se v ceně od \$20 do \$75 dle polohy a výstavnosti. Ceny tyto jsou velice mírné a podmínky pohodlné. Vzácná to příležitost, kdo chce farmariti. Farmy tyto se nalézají v okresích Valley a Custer v Nebrasce. O podrobnosti a popisy pište na: 22-4 E. F. SKOLIL COMSTOCK, NEB.

C. H. Kubát smírčí soudce Pokoj čis. 410 Barker Blk. Tel. Red 6497 JOHN J. OSTRONIC praktický plumbař, licencovaný pro Omahu a South Omahu, vykonává vždy práci první třídy v oboru plumbařském, zavádění spodního topení, plynových, vodových a pod. Opravy jsou naší zvláštností a vykonáváme je k úplnému uspokojení. Veškeré práce věnuje se ta největší péči. Všechny zdarma. Zavolejte nás telefonem: Tyler 1299. Dřina: 1414 Jižní 13. ulice, Omaha, Nebrasce.

JOSEPH JIRAN 1323 West 10th Street, CHICAGO, ILL.

Dr. J. W. NOVÁK, český zubní lékař. Pokoj č. 206 Karlov Blk., 15. a Douglas ul. Hledný od 9 do 3. — Tel. Douglas 5077. V neděli v rezečníci 915 William ul., od 10 do 12 hodin dopoledne. Tel. Douglas 5718.

SIoux CITY, IA., 20. prosince 1915. — Čtená redakce. V dopise naleznete předplatné na 3 měsíce na "Denní a Nedělní Pokrok", kterýžto časopis se mně velice líbí, ješto má hojnost zpráv, článků a přináší popisy různých zemí. Já sám jsem náruživý čtenář statí ze zeměpisných a dějepisných. Přeji vám hojně z daru a laskavě dohlédněte, bych ten pěkný časopis pravidelně dostával. S pozdravem Josef Novotný.

KNOXVILLE, NEB., 20. prosince 1915. — Čtená redakce! Já ničepšný vám zde zasílám předplatné na "Týdenní Pokrok" a sice \$1.50 a 30c na první kalendář Američan. Abych vám psal, co je zde nového, toho mnoho zde není, než že korna už je vylámaná; ačkoliv někteří přece mají ještě nějakou lámat; ovšem ani to již mnoho není. A pak letoš byla ta královna Ameriky drobet měkká, ale ještě to vše na ten mokry rok ujde. Tak vám přeju šťastné a veselé svátky a nový rok. Za mnou se Josef Forman.

ROSSVILLE, KANS., 21. prosince 1915. — Čtená redakce "Pokroku"! Příložený naleznete obnos na páletní předplatné na "Denní a Nedělní Pokrok", který se nám obviňuje nyní velice zlatoulvá, neboť budeme mít každý den čerstvé zprávy. Denní tento časopis jest skutečně velmi pěkné a vesmice bohatou četbou vypravě. Slibuji vám, že se přičiním, abych vám z našeho okolí nějaké oděratele získal. Posavde pro nával nutně práce nedostalo se mi k tomu příležitosti, abych totiž nekam šel, však nyní bude více kdy.

neboť máme zde již větší korny vybrané. Letos bylo velmi pěkné a stále suché počasí na vybírání korny; však od zasety pšenice nepřešlo a tak lze očekávat, že pšenice budou velmi řídké, neboť jest jí mnoho, co ještě následkem sucha nevežela. Nepřijde-li tudíž záhy snůh, budou pšenice asi špatné. Kuchařka byla zde letos pěkná, tak že každý mohl býti spokojen; šla většinou 50 až 60 bušů po akru a nekamu ještě více. Ceny jsou ještě dosti slušné; korna, 58c a pšenice 90c. Pšenice byla letošním mokrem značně poškozená, tak že někteří farmáři ji ani nesekali. Někteří, když to ušlo vazečema, sekali pšenice stroji. Potom zase to vzrostlo, tak že se to ani mlátit nedalo a tu mnozí to pálili. Poslední čas nějak z našeho okolí přestaly zprávy docházet. Jak dřívější jednatel Josef Černý zemřel, tak žádný vůbec nepíše. Sám jsem od Čechů poněkud vzdálen a tak se máto těch novinek dovím; nyní ale budu mít více kdy a tu akusim dostáji mezi zdejší krajany se dostavit a pak budu moct spíše zprávy zasílat. Na konec zdravím et. redakci a všechny čtenáře tohoto listu. Vác. Pohřisto.

Čtený příteli, díky za předplatné, slova usnutí a velotu vůči našemu časopisu projevenou. Ano, budeme vám povděční, když se vám podaří nějaké nové oděratele na "Pokrok" získat. Ovšem značné namaha byla by vám usnadněna, kdybyste částější zprávy z okolí svého zasílali. Proto nikdy neodkládejte a zvláště, když se něco významného přihodí, tedy ihned zprávu nám zašlete. Přejeme vám hojně zdaru, jakož i veselé vánoce a šťastný nový rok!